

17. NEDĚLE V MEZIDOBÍ (B)

1. čtení: 2 Král 4,42–44

Budou jíst, a ještě zbude.

Čtení z druhé knihy Královské.

Nějaký člověk přišel z Bál Šališa a přinesl v chlebníku Božímu muži Elizeovi chléb z prvotin, dvacet ječných chlebů a jídlo z rozdrčených čerstvých zrn. Elizeus řekl svému služebníku: „Dej to lidem, ať se najedí!“ Služebník mu odpověděl: „Jak mám tohle dát stovce lidí?“

Elizeus řekl: „Dej to lidem, ať se najedí, neboť tak praví Hospodin: Budou jíst, a ještě zbude.“ Dal jim to tedy, najedli se, a ještě zbylo podle Hospodinova slova.

Žl 145,10–11.15–16.17–18

Odp.: Otvíráš svou ruku a sytíš nás, Hospodine.

Ať tě chválí, Hospodine, všechna tvá díla
a tvoji zbožní ať tě velebí!

Ať vypravují o slávě tvého království,
ať mluví o tvé síle.

Oči všech doufají v tebe
a ty jim dáváš pokrm v pravý čas.
Otvíráš svou ruku
a sytíš vše živé s laskavostí.

Spravedlivý je Hospodin na všech svých cestách
a svatý ve všech svých činech.
Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají,
všem, kdo ho vzývají upřímně.

2. čtení: Ef 4,1–6

Jedno tělo, jeden Pán, jedna víra, jeden křest.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři!

Povzbuzuji vás já, vězněný pro Pána:

Žijte způsobem hodným toho povolání, které jste dostali: buďte přitom všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snášejte se navzájem v lásce a horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení, spojení poutem pokoje.

Jen jedno je ono tajemné tělo, jen jeden Duch a stejně tak jen jedno vytoužené dobro, ke kterému jste byli povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, proniká všecky a je ve všech.

Zpěv před evangeliem: Lk 7,16

Aleluja. Veliký prorok povstal mezi námi, Bůh navštívil svůj lid.
Aleluja.

Evangelium: Jan 6,1–15

Ježíš rozdělil sedícím, kolik kdo chtěl.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš odešel na druhou stranu Galilejského neboli Tiberiadského moře. Šel za ním velký zástup, protože viděli znamení, která konal na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Bylo krátce před židovskými velikonočními svátky.

Když Ježíš pozdvihl oči a uviděl, jak k němu přichází velký zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se ti lidé najedli?“ To však řekl, aby ho zkoušel, protože sám dobře věděl, co chce udělat.

Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chleba jim nestačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“

Jeden z jeho učedníků – Ondřej, bratr Šimona Petra – mu řekl: „Je tu jeden chlapec, ten má pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale co je to pro tolik lidí?“

Ježíš řekl: „Postarejte se, ať se lidé posadí!“ Bylo pak na tom místě mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc.

Potom Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdělil je sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se najedli, řekl učedníkům: „Seberte zbylé kousky, aby nepřišlo nic nazmar!“ Sebrali je tedy a bylo to plných dvanáct košů kousků, které po jídle zbyly z pěti ječných chlebů.

Když lidé viděli znamení, které udělal, říkali: „To je jistě ten Prorok, který má přijít na svět!“

Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho prohlásili za krále. Proto se zase odebral na horu, úplně sám.